

tekspersonalet har tavshedspligt efter reglerne i apotekerlovens § 40.

4) *Særlige forholdsregler til sikring mod falske recepter.*

De tilfælde af falsk, der består i en forfalskning af mængdeangivelsen på en iøvrigt ægte recept, vil kunne imødegås ved en regel om, at mængdeangivelsen skal foretages både med tal og bogstaver.

Sådanne forfalskninger af ægte recepter er dog antagelig ikke særlig velegnede til fremskaffelse af ulovlige beholdninger af større mængder af euforiserende stoffer, og Københavns politi har også hertil oplyst, at i langt det største antal af de falsktilfælde, som politiet har behandlet, har hele recepten været falsk. Disse falsktilfælde vil ikke kunne imødegås ved den ovennævnte regel, men eventuelt ved den i betænkningen foreslåede indførelse af særlige receptblanketter for de farligere euforiserende stoffer.

Som følge af betænkningens forslag om sådanne blanketter og af en henstilling i samme retning fra politidirektøren i København har sundhedsstyrelsen for nogen tid siden taget op til overvejelse, om styrelsen bør påbyde anvendelsen af sådanne blanketter i medfør af den ovennævnte bestemmelse i apotekerlovens § 26. Sagen har været forhandlet med Den almindelige danske Lægeforening, men er endnu ikke afsluttet.

5) *Spørgsmål om tilbageholdelse på apotekerne af recepter på euforiserende stoffer.*

Efter den nugældende ordning tilbageholder apotekerne i henhold til en overenskomst mellem Danmarks Apotekerforening og De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark alle recepter fra sygekassemedlemmer og afregner dem periodevis med vedkommende sygekasse, hvorved recepterne vedlægges som bilag. Recepter fra andre end sygekassemedlemmer tilbageleveres (bortset fra spritrecepter) til køberen, for færdigekspererede recepters vedkommende med annullationsstempel. Herunder falder recepterne på en stor del af de euforiserende stoffer, der benyttes til misbrug, idet stofferne i disse tilfælde i almindelighed ikke kan opnås som sygekassemedicin.

Et påbud om tilbageholdelse også af disse recepter på euforiserende stoffer vil vel ikke være ubetinget nødvendigt, men synes dog rimeligt, da det vil kunne lette opklaringen af receptfalsksager. Der vil næppe være væsentlige betænkeligheder ved en sådan tilbageholdelsesordning, som vil svare til, hvad der allerede gælder for det store antal sygekasserecepter.

6) *De distribuerende lægers ret til at distribuere euforiserende stoffer.*

Der findes for tiden i Danmark ca. 450 læger, som har tilladelse efter apotekerloven til distribution af lægemidler, jfr. nu § 44 i apotekerloven af 1954. Distributionstilladelsen omfatter også euforiserende stoffer, jfr. bekendtgørelse nr. 58 af 9. februar 1917. Efter denne bestemmelses § 7 som ændret ved bekendtgørelse nr. 189 af 3. juli 1931 skal lægen inden en vis frist sende vedkommende apoteker recepter eller meddelelser angående sine udleveringer af lægemidlerne; dette har dog vist sig vanskeligt at gennemføre, og indberetningsordningen har nu i mange år ikke været overholdt, jfr. betænkningens side 53.

Da en kontrol således har vist sig vanskeligt gennemførlig, da lægen i hastende tilfælde kan indgive patienten en dosis af vedkommende euforiserende stof på stedet fra den beholdning, han har i sin lægetaske, medens stofferne iøvrigt vil kunne bestilles telefonisk fra apoteket, og da det synes ønskeligt at undgå unødvendige lagre af stofferne, anser sundhedsstyrelsen det for rimeligt at gennemføre en indskrænkning af distributionsretten, således at retten ikke kommer til at omfatte de farligere euforiserende stoffer, medmindre der i ganske særlige tilfælde gøres undtagelse herfra. Dette kan jeg for mit vedkommende tiltræde.

ad forslaget til lov om euforiserende stoffer.

7) *Bør der tilvejebringes adgang til at anvende de i lovforslagets § 1 omhandlede stoffer til medicinske forsøgsformål o. lign.?*

Sundhedsstyrelsen har udtalt, at det ikke kan udelukkes, at der fremtidig kan vise sig at være trang til at tilvejebringe en sådan adgang. Jeg skal derfor foreslå, at lovforslaget ændres således: